

ערב מלאת שנה לפינוי חבל ימית חזר העולם הזה למקום

חזרה לימית

של כדווים. על המדפים הרבה מי צרכים ממצריים. אך מדף אחד מלא כולו בקופסות סיגריות טיים ישראליות — זה הלהיט המקומי. בחוף, על הארץ, היה מונח אר"גוֹעֵץ שעליו כתובת מחוקה בעבר רית. בצד עמדה מרצדס שעל הגג שלה השלט "מונית" בעברית. מה שבה בלתי נמנעת חולפת בראש — האם זו אחת ממכוניות מרצדס שבזמנו נגנבו בישראל והוטמנו בחול?

צאלה, הנהג שלנו, כמו קורא את מחשבתו ומייד שולף בגאוה את כל רשיונותיהרכב שלה, ואף

מאת ענת סרגוסטי

את התווית, שמודבקת בדרך-כלל ליד הנהג בכל מונית ישראלית. הוא קנה את המכונית כחוק, מ' אדם בשם אפריים רוזנפלד, מר"חוב קורדובה 5 בתל-אביב. התחלנו לנסוע לכיוון ימית. צאלח שם קסטה של זוהר ארגוב, על הכביש, לפני הפניה לעיר, עמד פעם שלט גדול וציבעוני, שעליו פירוט מלא של כל היישובים הייחודיים בחבל. עכשיו עומד כאותו מקום בדיוק, לפני הצומת, שלט לבן כתוב ערבית ועליו חיצים: (המשך בעמוד 20)

קט מסביב דונמים רבים של שדות חיטה ירוקה מבשיי לה. עדרים קטנים של עיזים שחור רות וכבשים. ילדות בדוויות קטינות, בשמלות שחורות, מתרוצצות מסביב. רוח קלה מלטפת את הידינות הצהובות הנקיות, הסוגות אל הים. אווירה פסטוראלית. באמצע, בתוך כל השקט השליו הזה, עיר שלמה הרוסה, עיר לשי עבר — ימית.

קסטה של

זוהר ארגוב

נ מעני לראות את ימית ש' אחרי שנה, והרגשנו כמו אר"כיאולוגים המחפשים שרידים, שאריות, סימני זיהוי, שילמדו אותנו על חייהם של אותם שחיו כאן בתקופה קודמת. עברנו את הגבול ונכנסנו למורנית של צאלח. הנהג הוא בדחיי הגר באיזור ימית, ושמה לקחת אותנו לסיור במקום. הצטרף אליו חברו הטוב מוחמד, שהיה מורה"הדרך שלנו במשך היומיים הבאים. שניהם דוברי עברית לא רעה. הדבר הראשון ששאל מוחמד, כשנכנסנו למכונית, היה אם יש לנו סיגריות טיים. לא היו לנו, ולכן הוחלט לנסוע קודם כל לקנות סיגריות. נסענו לצומת אבשלום. שם עיר מד עכשיו, כמו אז, קיוסק קטן

אלה רק שיברי קירות שהאפור שולט בהם ושברזלים חלודים בולטים מתוכם. הצבעים על קירות המיקלט דהו, ומשאיירים אווירה עגומה של חורבן-אליים.

מיקלט בימית שרידים של מה ש' היה פעם מיקלט צבוע ועליז בעיר ימית. היום הכל הרוס, ומה שנשאר,